

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XXX. Asina Baalami arioli loquens, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

xemplar, Quadraginta primos annos in aula ver-
 tus inter principes ; medios in Madianitide inter pa-
 stores atque cælites ; postremos in horrenda, vasta-
 que solitudine, inter Israëlitarum turbas, ærumnas-
 que diuturnas transegit. In prima vitæ periodo
 castè delicias regum attigit : in altera, corporis la-
 bores fortiter pertulit : in tertia, heroicâ virtutis
 constantiâ tantas animi curas expertus est, quantas
 patientissimo Rectori improbissimus populus infer-
 re potest. Ubique scilicet virtus inclyta, quot pa-
 læstras occupat, tot agit triumphos.

NARRATIO XXX.
 ASINA BALAMI ARI-
 OLI LOQUITUR ; IPSE
 QUANQUAM INVITUS, BE-
 ne precatur Israëlitis Num. 23. & 34. Anno
 Mundi 2583. Ante Christum 1470.

Congruè bruta mens hominis per brutum do-
 cetur. Debellatis & interfectis tribus regi-
 bus, *Atade Chananeorum, Ogo Basanitarum & Sehone*
Amorrhæorum, eorûmq; provincijs à gente Hebræa
 occupatis, ingens terror vicinas regiones concussit.
 Jam fulmen belli etiam *Moabitas* afflaverat, in quo-
 rum oculis castra fixerunt Israëlitæ. Imperabat
 tum Moabitis *Balacus*, qui cùm plus præsidij in ma-
 gicis incantationibus, quàm in militari classico re-
 poneret, advocat è Mesopotamia *Balaamum*, Ario-
 lum

lum famosum, & carminibus potentem; si forté e-
 jus operâ victoriam obtinetet incruentam, quam
 sese reportaturum armis desperabat. Proposita e-
 rat Mago per legatos, ampla vis pecuniæ, si execra-
 tionibus & detestationibus Hebræos vel deleret, vel
 certè procul à Moabitis. repelleret. Stimulavit
 aurifames hominem, ut non ægrè sequeretur le-
 gatos. In itinere, dum illi plusculum præcedunt,
 objicit se Balaamo Spiritus cælestis, ferro stricto vi-
 am intercludens. Jumentum, quò Ariolator ve-
 hebatur, erat asina; hæc Angelum conspicata exerto
 gladio minitantem, semel, iterumque declinat à
 via; quam dum in seffor repetitis verberibus in se-
 mitam reducere laborat, illa redacta in angustias,
 geminas inter materias, cum hinc obstaret fulgurans
 mucro, inde callis in arctum compelleret, attrivit ad
 murum, sedentis pedem: ferocius inde pulsata, sub
 plagis concidit; hinc herus in clementius furere, &
 fuisse latera bestię validè tundere. Rupit indidig-
 natio vocem asinæ, movente linguam Angelo; &
 quid est causæ, inquit, quòd sævias tot ictibus in-
 immerens animal? Ille contra, nihil motus pro-
 digio (credibile est talibus assuetum fuisse mon-
 stris) convitia in refractariam pecudem ingerere,
 & jam gladium domandæ contumaciæ poscere.
 Perrexit asina causam suam agere, & ingrato ho-
 mini pristina servitutis obsequia in mentem revo-
 care; semper adhuc se habenis obtemperantem,
 rectoris ductum secutam, recto tramite processisse;
 molliter, securèque herum suum absque cespitatio-
 ne vexisse; jam verò pro tot annorum ministerio
 atrociam verbera reponi, barbara planè sævitie ne be-
 stijs

stius quidem toleranda. Non potuit inficias ire fidelem exoptulantis jumentum operam vector, neque tamen causam tergiversationis intelligere. Cum abstersâ nebulâ conspiciat & ipse minacem formidabilis Genij gladium, territusque in genua provolvitur. Cui Angelus, ecquid, ait, furis in insontem bestiam? ego sum, qui tibi viam sceleratam intercepti, ego remoram asinæ vestigijs objeci, absque cuius declinatione fuisset, tu funus esses, illa viveret incolumis; nunc perge, licet, viam, quam cepisti; sed cave, quidquam loquaris aliud, quam ego precepero tibi. Ita monitis & pecudis, & Angeli instructior Divinator, prosecutus est iter.

Interea temporis avida tenebat expectatio *Balaam* advocati Incantatoris; cuius adventu nuntiato, in ipsis occurrit ei regni finibus, & quô potest, lautissimo apparatu hospitem excipit, aureis promissis onerat, carmen ut in execrationem componat, quo nomen omne juguletur Hebræum. Eum in finem excitantur aræ, immolantur victimæ idolo *Baali*, ijs in montibus, unde prospectus patebat, in castra Israëlitarum, latè tendentium infra. Nihil deerat, nisi, ut diris omnibus devota Hebræa capta, ultimô exitiô involverentur. Intercessit Genius cælestis, & Arioli linguam ac mentem impulit, ut alia omnia, quàm cogitârat, sentiret & loqueretur. Pro malis devotionibus audiuntur imprecationes faustæ, cum vaticinijs à DEO suggestis, de futura gentis Hebraicæ felicitate; deque Christo, stellæ instar Matutinæ, ex ejus posteris orituro; ringente interrim suis cum optimatibus rege, & Ariolum cum indignatione à se reiiciente. Qui tamen speratis ne mu-

neribus excideret, aliam viam iniit, quâ Hebræis noceret; quibus cum per auguria, & divinationes maleficium inferre non posset, auctor est Balaaco, per mulieres ut *Moabiticæ & Madianitidas*, ut erant eximiâ formâ præstantes, ad amorem eos prius, deinde ad *Beelphegoris* idoli cultum pelliciat, ita futurum, ut suô se laqueô, simul & irâ Numinis induerent, cujus destituti præsidio, haud dubiè essent sine armis perituri. Quale consilium, talis eventus; utrumque pessimum. quod deinceps referemus.

NARRATIO XXXI.

HEBRÆI DANT POENAS SACRILEGÆ LIBIDINIS, CUM MOABITICIS ET

Madianiticis fæminis commissæ Num,

25. Anno Mundi 2583. Ante

Christum 1470.

Quid non facit pallax fæmineo in corpore forma! quanta est illecebra & vis pulchritudinis! quod armatorum vigor sæpe non potest, fæminarum potest mollities. Vincuntur specie, qui non vincuntur prælio, læditur osculis, qui spiculis non vulneratur. delitijs emollitur, qui non frangebatur tormentis. Gratia flectitur, qui terroribus non concutiebatur. dictorum fidem adstruet, quod narro. Proximè superiùs diximus, *Balaamum* præstigiatores, Israëlitis imprecari nefasta conatum, à DEO